

костъ и за леснотѣ ѿзоставило ѣ въквата и,
и говѣри челоуѣкъ о. (какѣто шо видиме
и въ другѣ рѣчи да прѣки сокращеніе.) Вмѣ-
сто прочее да речеме челоуѣкъ ѡнъ, женѣ тѣмъ,
дѣтѣ тѣмъ, мѣ сократѣше говѣриме, челоуѣкъ
о, женѣта, дѣтѣ тѣ. За тѣмъ прочее членъ
мѣже бѣти да ѣ тако произышелъ (нѣка раз-
сѣждѣка сѣкой) но чѣдно ѣ за атъ членъ ѡтъ
де да ѣ па тѣмъ произышелъ, и влезналъ въ
тѣло оупотребленіе. Язъ за него выхъ ѡ-
ставилъ да го ѣтимологисатъ (произведатъ)
неговѣте оупотребителѣи, но понѣже го прѣи-
мамѣ въ настоѣща та граммѣтика като за прѣ-
биленъ, нѣжда ѣ да речеме и за него нѣшо,
и да дадѣме своѣто и за него мнѣніе. Язъ
мыслимъ зашо па тѣмъ да ѣ произышелъ ѡтъ
самѣте родѣтели падѣжи Галлѣенски. Зашо-
то и само то простолѣдно произношеніе ми
скидѣтелствѣка, коѣто говѣри челоуѣка, ѡпре-
дѣленно съ членомъ, вѣкѣто ѡ *ἄνθρωπος*, ѡ
челоуѣкъ *ἄνθρωπος*, безчленно за неопредѣ-
ленъ рѣзмъ. И пакѣ кола *βῆς*, кола ѡ *βῆς*.
Пѣпа *παπᾶς*, пѣпа ѡ *παπᾶς*. Тако и въ
ѡнѣ сѣществѣтели именѣ шо се ѡкончаватъ
на ѣ, и на и. Като и. п. конъ *ἵππος*, конѣ
ѡ *ἵππος*. Цѣрь *βασιλεὺς*, цѣрь ѡ *βασιλεὺς*.
Рѣн *παράδεισος*, рѣн ѡ *παράδεισος*. Врѣн